

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci **žalobce: M.M., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4,** proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2014, č.j.KrÚ57583/2014/ODSH/14,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žalobce n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci:

Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání K. S., nar. ..., bytem U S. 1, Š., podané do rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, odboru správních agend ze dne 26. 5. 2014, č. j. OSA/P - 131/14 -D/32. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení § 5 odst. 1

písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), neboť se měl dopustit přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) cit. zák., a to tím, že dne 22. 1. 2014 kolem 00:30 hodin v Pardubicích na ul. Na Drážce u firmy Automobily Liška, ve směru jízdy na obec Sezemice užil v provozu na pozemních komunikacích vozidlo VW Sharan, rz.: „X“, ačkoliv nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním předpisem a to z důvodu použití kol s pneu rozměru 235/45 ZR 17, které na vozidlo nejsou schváleny. Za tento přestupek mu byla podle § 125c odst. 4 písm. f) zákona o provozu na pozemních komunikacích a v souladu s § 11, § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a dále podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včasnou žalobou, kterou vystavil na následujících žalobních bodech.

Žalobní body:

Žalovaný posoudil podané odvolání jako podané nepřipustnou osobou K.S. z důvodu, že plná moc byla dodána pouze v podobě „skenu“, tedy absentoval na ní originál podpisu žalobce, přičemž správní orgán vyzval k odstranění nedostatku podání. Žalobce však namítá, že k odstranění vad podání nebyl vyzván zástupce žalobce, jak je mylně uvedeno v žalovaném rozhodnutí. Výzva je sice obsažena ve správním spise, avšak nebyla vypravena způsobem podle ust. § 20 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Předně žalobce uvádí, že výslovně požádal (podání ze dne 15. 4. 2014) o doručování na el. adresu „X“. Vzhledem k tomu, že správní orgán na tuto el. adresu výzvu ani nevypravil, nelze uplatnit fikci doručení na adresu trvalého pobytu prostřednictvím pošty (§ 19 odst. 8 správního řádu).

Dále žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 27/2011-37, podle kterého měl dle žalobce uvedený soud dovodit ve „*zcela identické věci*“, že výzva k doložení plné moci učiněná pouze zástupci žalobce je nedostatečná. Žalobce má za to, že s ohledem na jasné náznaky o existenci zastoupení (procesní pasivita samotného žalobce, podání vyjádření a odvolání zástupcem žalobce) měl správní orgán přikročit k dalším krokům směřujícím k doložení plné moci, nikoliv odvolání jako nepřipustné zamítnout.

Žalobce tvrdí, že uvedeným postupem bylo popřeno jeho právo na dvojinstančnost řízení.

Nadto žalobce tvrdí, že kopie plné moci k zastoupení je dostatečná a odkazuje na usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích č.j. 52 A 10/2014-32, 52 A 9/2014-34. Žalobce uzavírá, že správnost předložené plné moci nebyla zpochybněna, neboť uvedenou výzvu k odstranění nedostatků nelze považovat za účinnou.

Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Žalovaný upozornil na to, že v průběhu správního řízení byla žalobcem dne 15. 4. 2014 předložena kopie plné moci s žádostí o doručování na el. adresu „x“, následně dne 16. 4. 2014 obdržel správní orgán další vyjádření s plnou mocí a s žádostí o doručování na el. adresu „X“, ač na plné moci je uvedena původní doručovací el. adresa. Správní orgán se přitom pokusil o doručování na el. adresu uvedenou v plné moci. Žalovaný dále zdůraznil, že na doručování na el. adresu není právní nárok (§ 19 odst. 3 správního řádu). Žalovanému je z úřední činnosti známo, že použití diakritiky v el. adrese není možné, proto takovou žádost o změnu v doručování na jinou el. adresu neakceptoval. Žalovanému je přitom z úřední činnosti známo, že pan S. nepotvrzuje přijetí el. zpráv na prvně uvedené el. adrese, z níž se správními orgány sám komunikuje, proto bylo dle žalovaného na místě doručovat údajnému zmocněnci žalobce písemnosti včetně výzvy k doplnění originálu plné moci prostřednictvím pošty na adresu jeho trvalého pobytu. Jestliže originál plné moci nebyl předložen, blanketní odvolání podané údajným zmocněncem nebylo doplněno, žalovaný v souladu se zákonem odvolání jako nepřipustné odmítl, přičemž neshledal důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení ani důvody pro obnovu řízení.

Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 28. 3. 2014 bylo žalobci do vlastních rukou prostřednictvím pošty doručeno sdělení o zahájení správního řízení a předvolání obviněného k ústnímu jednání. Dne 15. 4. 2014 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno elektronicky podání, které obsahovalo žádost o doručování na adresu „X“, přičemž toto podání bylo odesláno právě z uvedené el. adresy „X“. Součástí spisu je přiložená kopie plné moci ze dne 9. 4. 2014. Dne 16. 4. 2014 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno el. podání z téže el. adresy, které obsahovalo žádost o zasílání veškerých dalších písemností na el. adresu „X“, kdy výslovně uvedl. **„...tato elektronická adresa je opatřena zaručeným elektronickým podpisem a veškerou doručenou poštu si přebírám v souladu se správním řádem a dalšími navazujícími zákony“** (s. 21 správního spisu). K tomuto podání byla opětovně přiložena kopie plné moci ze dne 9. 4. 2014 obsahující žádost o doručování písemností na el. adresu ... Výzva k odstranění vad podání podle § 37 správního řádu ze dne 22. 4. 2014 byla K.S. doručována na el. adresu „X“ a dále z důvodu nepotvrzení přijetí formou náhradního doručení prostřednictvím pošty na adresu jeho trvalého pobytu. V této výzvě byl údajný zmocněnec vyzván k předložení originálu plné moci k zastupování žalobce ve správním řízení a zároveň poučen o tom, že prostá kopie plné moci (sken) není správním orgánem akceptována. Originál plné moci ve správním spise založen není. Rozhodnutí správního orgánu ze dne 26. 5. 2014, č.j. OSA/P-131/14-D/32 bylo dne 28. 5. 2014 doručeno prostřednictvím pošty přímo žalobci. Dne 10. 6. 2014 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno blanketní odvolání proti „nějakému“ rozhodnutí, když údajný zmocněnec žalobce K.S. tvrdil, že toto činí z opatrnosti, neboť rozhodnutí ve věci neobdržel. Dne 12. 6. 2014 vydal správní orgán výzvu k odstranění vad podle § 37 správního řádu za účelem doplnění odvolání podle § 82 odst. 2 správního řádu. Výzva byla doručena K.S. prostřednictvím pošty na adresu jeho trvalého pobytu.

Žalovaný vydal shora citované rozhodnutí, jímž zamítl odvolání jako nepřípustné, když zdůraznil, že byla na místě obezřetnost při posuzování kopie plné moci údajného zmocněnce žalobce K.S., neboť mu je z úřední povinnosti známo, že v soudním řízení je pak namítáno pozbytí účinnosti takové plné moci pro nesplnění podmínek dohodnutých mezi zmocněncem a zmocnitelem. Žalovaný tak dovedl, že pokud bylo odvolání podáno panem K.S., pak bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, tudíž bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, když vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), a to po jednání dne 11. 3. 2015. Předně je třeba uvést, že právní zástupce žalobce vznesl námitku do řádného zastoupení žalovaného při jednání před soudem. K tomu krajský soud uvádí, že je věcí posouzení soudu, zda při jednání vystupuje konkrétní zaměstnanec žalovaného, který disponuje řádným pověřením. V dané věci bylo pověření Mgr. Pavlínou Vávrovou podepsáno dne 9. 3. 2015 Ing. Ladislavem Umbraunem, vedoucím odboru dopravy, silničního hospodářství a investic Krajského úřadu Pardubického kraje. Podle čl. 5 odst. 1 Organizačního řádu Krajského úřadu Pardubického kraje písemnosti vyhotovené úřadem podepisuje v rámci své působnosti vedoucí odboru, přičemž podle č. 6 odst. 1 Organizačního řádu Krajského úřadu Pardubického kraje v čele úřadu je ředitel a činnost úřadu řídí prostřednictvím vedoucích odborů. Je tedy nepochybné, že Ing. Ladislav Umbraun jako vedoucí odboru dopravy, silničního hospodářství a investic byl oprávněn pověřit zaměstnance Krajského úřadu Pardubického kraje k zastupování v řízení před krajským soudem v této věci. Tedy, krajský soud vyhodnotil, že za žalovaného byl při jednání soudu a následně při vyhlášení rozsudku dne 18. 3. 2015 (jiný soudní rok) přítomen zaměstnanec, který byl k tomu řádně pověřen.

Při jednání soudu navrhl právní zástupce žalobce důkaz výsledkem K.S., když uvedl, že tímto má být prokázána existence vztahu zastoupení mezi žalobcem jako zmocnitelem a jmenovaným jako zmocněncem. K dotazu soudu, proč tento důkazní návrh neuvedl v žalobě, odpověděl, že „...skutečně nepředpokládal, že by soud tento důkaz provedl.“ Krajský soud dokazování pro nadbytečnost a zjevnou účelovost neprováděl. Za nadbytečný je důkaz považován s ohledem na odůvodnění tohoto rozsudku.

Krajský soud se po přezkoumání napadeného rozhodnutí podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, když rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, neshledal přitom důvody pro vyslovení nicotnosti či zrušení *ex officio*, plně ztotožnil s právním závěrem žalovaného, když k jednotlivým námitkám uvádí následující právní argumentaci.

- K formě plné moci

Ze správního řádu sice nevyplývá jednoznačný požadavek na předložení originálu plné moci, avšak jestliže správní orgán na základě svých předchozích zkušeností, jak je potvrzeno rovněž v odůvodnění rozhodnutí žalovaného, dospěje k závěru, že z důvodu

obezřetnosti je na místě trvat na předložení originálu plné moci, je takový postup v souladu se správním řádem, a to konkrétně s ustanovením § 33 odst. 1 správního řádu, podle kterého se zmocnění prokazuje písemnou plnou mocí.

Za daných skutkových okolností nebyl postup správního orgánu v rozporu ani s právním názorem vysloveným v rozhodnutích nadepsaného krajského soudu citovaných žalobcem v žalobě, neboť to, zda správnímu orgánu postačí kopie plné moci, či zda požaduje originál, záleží na jeho posouzení, které nutně odráží konkrétní skutkové okolnosti případu a rovněž zkušenosti správního orgánu s osobou zmocněnce či zmocnitele, jak tomu bylo ve vztahu ke zmocněnci v daném případě, tedy nejde o projev libovůle správního orgánu.

Jestliže ve správním řízení vystupoval jako údajný zmocněnec K.S., nelze správnímu orgánu vytýkat obezřetnost ve vztahu k posouzení předložené plné moci, neboť se jedná o sobu, která opakovaně „hraje roli“ v předem promyšlené opakující se taktice žalobců, k níž se již vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č.j. 4 As 171/2014-26 ze dne 17. 10. 2014 (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz), kdy hodnotí zkušenosti s případy zastupovanými jmenovaným advokátem (Mgr. Topol) a jmenovitě i se zmocněncem K.S. takto: *„Nejvyšší správní soud konečně považuje za potřebné zdůraznit, že popsaná procesní strategie, kterou zvolil žalobce v řízení před správními orgány a poté v žalobě v nyní posuzované věci, je zdejšímu soudu známa z jeho úřední činnosti například ve věci vedené pod sp. zn. 3 As 139/2014, sp. zn. 9 As 162/2014 nebo sp. zn. 9 As 144/2014. Jedná se vždy o stejný mechanismus, kdy je účastník správního řízení zastoupen na základě plné moci předložené v kopii a udělené třetí osobě (zpravidla zmocněnci R. K.), který požádá o doručování na elektronickou adresu a následně nepotvrdí převzetí takto doručované písemnosti dle § 19 odst. 8 správního řádu, písemnost se proto doručuje na adresu trvalého pobytu tohoto zmocněnce, kde je písemnost doručena fikcí s následným vhozením do domovní schránky a posléze (s odstupem delší doby) účastník správního řízení (obviněný z přestupku), zmocní další osobu (zde K.S.) k nahlédnutí do správního spisu, pořízení jeho kopie, a v žalobě, kterou následně žalobce podává, je zpochybňována jak správnost doručování zmocněnci, tak i samotné zmocnění zástupce ve správním řízení na základě kopie plné moci. Je také pravidlem, že v řízení o žalobě před správními soudy zastupuje žalobce vždy stejný advokát. Jedná se tedy o promyšlenou procesní taktiku, která má za cíl protahovat správní řízení a dosáhnout prekluze odpovědnosti za přestupek.“*

Obsahem správního spisu přitom bylo prokázáno, že výzva k předložení plné moci v originálu s poučením o tom, že jinak nebude plná moc akceptována, tedy k podáním učiněným údajným zmocněncem nebude přihlíženo, byla vydána a byla doručena údajnému zmocněnci žalobce K.S.. Tedy jmenovaný si musel být vědom toho, že odvolání bez doložení řádné plné moci nebude považováno za odvolání podané k tomu oprávněnou osobou. Nelze proto souhlasit s právním názorem žalobce, že v kopii předložená plná moc nebyla zpochybněna.

- K postupu v doručování K.S.

Pokud jde o doručování uvedené výzvy k doplnění plné moci, tuto se pokusil správní orgán doručit dne 22. 4. 2014 K.S. na el. adresu „X“ a dále z důvodu nepotvrzení přijetí formou náhradního doručení prostřednictvím pošty na adresu jeho trvalého pobytu, což je v souladu

s ustanovením § 19 odst. 8, věta druhá správního řádu: *V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.*

Druhá el. adresa nebyla z důvodu obsažené diakritiky akceptována, když, jak již uvedl žalovaný, z § 19 odst. 3 správního řádu nelze dovodit procesní právo žalovaného na splnění jeho požadavku doručovat na el. adresu. Podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení. Dojde-li správní orgán k závěru, že takový požadavek účastníka řízení k urychlení řízení přispět nemůže, ale je např. motivován snahou účastníka zpomalovat celý proces, bude mu doručovat standartním způsobem (srov. Vedral, J., Správní řád, komentář, nakl. BOVA POLYGON Praha, 2006, str. 164). Správní řád nestanoví povinnost správního orgánu o tomto požadavku účastníka řízení uvědomovat. Naopak, je plně v zájmu účastníka řízení, aby vyvinul aktivitu za účelem zjištění, jakým způsobem mu bude doručováno.

Nadto, jak uvedeno v části tohoto rozsudku týkající se správního spisu, K. S. výslovně uvedl, že se jedná o el. adresu se zaručeným el. podpisem, přičemž krajskému soudu je z úřední činnosti známo, že **tentýž právní zástupce v jiné soudní věci (sp. zn. 61 A 28/2014) výslovně v žalobě uvedl, že K.S. má zřízený el. podpis pro el. adresu „X“ u poskytovatele služby Post Signum (Česká pošta s.p.), avšak pravdivost tohoto tvrzení byla přípisem od Post Signum na základě dotazu krajského soudu jednoznačně vyvrácena.**

Doručoval-li proto správní orgán prvního stupně uvedenou výzvu k odstranění vad na adresu trvalého pobytu po té, co z el. adresy se zaručeným el. podpisem nebylo odesláno přijetí zprávy, postupoval v souladu s ustanovením § 19 odst. 8 správního řádu. Jestliže bylo žalovanému resp. správnímu orgánu prvního stupně známo z úřední činnosti, že údajný zmocněnec nepotvrzuje přijetí el. zpráv, nebyl dán vůbec důvod k akceptaci doručování na el. adresu. Nadto bylo uvedeno, že shora uvedená adresa „X“ není opatřena zaručeným el. podpisem, tudíž by se ani údajný zmocněnec nemohl dožadovat zasílání písemností podle § 19 odst. 4 správního řádu na takovou el. adresu (§ 19 odst. 4, 8 správního řádu *a contrarium*).

- K aplikaci rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 27/2011-37

Žalobce tvrdil, že se jednalo o vyslovení právního názoru ve „zcela identické věci,“ avšak krajský soud takový názor nesdílí. V judikované věci šlo totiž o vztah advokáta a žalobce v řízení před správním soudem, nikoliv o prosté zastoupení. Obdobnou právní otázku té, která je nyní krajským soudem posuzována, řešil Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 10 As 266/2014 – 36, ze dne 29.1.2015, bod 42: „[42] Nejvyšší správní soud k argumentaci žalobce rozsudkem č.j. 4 As 27/2011-37 uvádí, že **stěžovatel postupoval správně, pokud výzvu k odstranění vad doručoval zmocněnci a nikoliv zmocniteli, a to ať již by se jednalo o výtku vad samotného odporu nebo o výtku vad plné moci. Dle § 34 odst. 2 správního řádu „[s] výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci“.** I pokud by se jednalo o výzvu k odstranění nedostatku prokázání zastoupení

(jak tvrdil stěžovatel), nejedná se o úkon, který by měl osobně vykonat pouze účastník řízení (zmocnitel). Poukaz na citovaný rozsudek je tedy nepřipadný, neboť v uvedené věci byl k odstranění vad vyzván také nejdříve zmocněnec (advokát), avšak ten nereagoval. Nejvyšší správní soud poté dospěl v uvedené věci k závěru, že se s ohledem na okolnosti, dle kterých bylo zřejmé, že zastoupení je vysoce pravděpodobné, měl městský soud pokusit odstranit absenci doložení plné moci také prostřednictvím samotného účastníka řízení (zmocnitele).“

Dle krajského soudu je tak podle citovaného právního názoru nepochybné, že správní orgán neměl povinnost doručovat výzvu k odstranění vad plné moci ani k odstranění vad odvolání přímo žalobci, neboť po něm nepožadoval, aby osobně něco vykonal, jak stanoví § 34 odst. 2 správního řádu: *S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*

- K porušení dvojinstančnosti řízení

Jestliže nebyly předchozí žalobní námitky úspěšné, k čemuž dospěl krajský soud, nemohlo dojít k porušení dvojinstančnosti řízení, neboť odvolání bylo podáno osobou neoprávněnou a jako takové bylo v souladu s ustanovením § 92 odst. 1, věta první správního řádu zamítnuto: *Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.* Žalovaný se přitom rovněž zabýval otázkou případného přezkumného řízení a důvody pro případnou obnovu řízení (§ 92 odst. 1, věta druhá správního řádu).

Závěr:

Z uvedených důvodů dospěl krajský soud k jednoznačnému závěru, že žalobní námitky nejsou způsobilé zvrátit zákonnost napadeného rozhodnutí.

Krajský soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly takové náklady, které by přesahovaly rozsah jeho obvyklé úřední činnosti.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 18. března 2015

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová